

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejski

w sprawie **M. S.**

skazanego z art. 227 k.k. i art. 191 § 1 k.k. i art. 280 § 1 k.k.

i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 kwietnia 2023 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku

Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 11 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 200/21

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 22 lutego 2021 r., sygn. akt III K 151/20

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 200/21, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 22 lutego 2021 r., sygn. akt III K 151/20, M. S. został skazany za przestępstwa z art. 227 k.k. i art. 191 § 1 k.k. i art. 280 § 1 k.k. i art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz z art. 227 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k, za które wymierzono mu jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz orzeczono karę

łącną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto orzeczono wobec ww. środki kompensacyjne w postaci solidarnej zapłaty kwot 293 zł, 3.000 zł oraz 2.500 zł na rzecz wskazanych w wyroku osób.

Kasację od wyroku sądu odwoławczego wywiódł m.in. obrońca M. S., opierając ją na zarzutach rażącego naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., które miały istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Skarżący w konsekwencji podniesionych zarzutów wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 200/21 w zakresie odnoszącym się do rozstrzygnięć dotyczących skazanego M. S. oraz przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

W złożonej kasacji obrońca skazanego zawarł również wniosek w trybie art. 532 § 1 k.p.k. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia do czasu rozstrzygnięcia złożonej kasacji.

Oskarżyciel publiczny wniósł pisemną odpowiedź na rzeczoną kasację, wnosząc o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od jej rozstrzygnięcia.

Ustawodawca w treści art. 532 k.p.k. nie wskazał przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, niemniej nie budzi żadnych wątpliwości, że rozwiązanie zawarte w wyżej wymienionym przepisie winno mieć charakter wyjątkowy, albowiem stanowi ono odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności wyroków (*vide* art. 9 § 3 k.k.w.). W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym zastosowanie wskazanej instytucji wymaga kumulatywnego zmaterializowania się dwóch warunków. Pierwszym z nich jest wystąpienie oczywistej zasadności zarzutów podniesionych w nadzwyczajnym środku odwoławczym. Z kolei drugim będzie wykazanie przez wnioskodawcę, iż

dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2021 r., III KK 391/21, LEX nr 3330806; postanowienie SN z dnia 18 stycznia 2022 r., III KK 495/21, LEX nr 3290355; postanowienie SN z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890; postanowienie SN z dnia 10 lutego 2022 r., IV KK 664/21, LEX nr 3348351; postanowienie SN z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22, LEX nr 3477323). Wobec tego, dopiero łączne spełnienie wskazanych warunków daje asumpt do rozważenia zasadności wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Nie przesądzając o treści przyszłego rozstrzygnięcia, które zapadnie po merytorycznym rozpoznaniu kasacji należy zauważyć, że wstępna analiza podstaw oraz motywacji tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia dokonana w ograniczonym zakresie, bowiem tylko w zakresie niezbędnym dla rozpoznania rzeczonego wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, nie wskazuje na to, aby taka sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie. Podniesione przez wnioskodawcę argumenty nie pozwalają na uznanie ewidentnej, niejako „rzucającej się w oczy” wadliwości rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w Krakowie. Skarżący nie podnosi uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k., a zarzuty nierzetelnej kontroli odwoławczej, które nie są na tyle oczywiste, aby na tym etapie przesądzać o ich zasadności czy niezasadności. Również drugi ze wskazanych warunków niezbędnych do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie orzeczenia nie został spełniony, albowiem obrońca skazanego nie wskazuje okoliczności pozwalających na stwierdzenie zaistnienia wyjątkowo dolegliwych i nieodwracalnych skutków, które mogłoby wywołać dalsze wykonywanie orzeczenia tym bardziej, że z informacji pozyskanej z Centralnej Bazy Danych Osób Pozbawionych Wolności wynika, iż M. S. został w dniu 6 września 2022 r. warunkowo zwolniony z pozostałego czasu do odbycia kary pozbawienia wolności. Sam fakt złożenia kasacji i zawarcia w niej wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie stanowi podstawy do przełamania reguły natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków, a tym samym do zastosowania tej nadzwyczajnej instytucji.

Reasumując, należało stwierdzić brak podstaw do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 200/21, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 22 lutego 2021 r., sygn. akt III K 151/20. Raz jeszcze podkreślić należy, iż przedmiotowa decyzja w żadnej mierze nie przesądza o zasadności lub niezasadności samej kasacji, która to kwestia będzie przedmiotem rozstrzygnięcia w odrębnym postępowaniu, po szczegółowej analizie materiałów sprawy.

Z tych też względów Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

[SOP]

[f.n]